

149 J. L. RONEBERG – J. V. SNELLMAN 4.I 1849
 HUB, JVS handskriftssamling

Käraste Broder!

Sent omsider kom jag genom min hustrus efterfrågningar så långt, att jag redan för par tre veckor sen kunnat presentera för Dig en ansökande om platsen hos din Svärfar. Några medtäflarinnor har jag sedermera icke kunnat skaffa henne och översänder alltså nu hennes brev till öfvervägande. Sjelf är jag ganska litet bekant med flickan, men personer, som jag känner och har förtroende för, hafva recommenderat henne på det fördelaktigaste. Till utseendet är hon hyggelig fastän icke fager, och till åldern tycks hon vara omkring trettioålet, kanske något derutöfver. En hennes yngre syster, som en längre tid vistats här på orten och som jag haft tillfälle lära känna, är en i alla afseenden förständig och bra flicka, afhållen af alla hennes närmare bekanta, så att anledning är att tänka godt äfven om den äldre. Skulle så vara att hon finnes passande, så ville Du låta mig höra vidare i saken, då jag skall meddela henne Dina bestämmanden. 10

Några af Nervanders bref till F. Tengström medfölja. Brevet till min hustru är till det vigtigaste infördt i »Morgonbladet», för 1835 vill jag minnas, ehuru jag ej kan säga det med visshet, emedan jag för tillfället ej har denne årgång till hands. Hvad Nervanders affärer beträffar, reglera de sig ganska tillfredställande, men spänningen inom hans familj fortfar oförminskad, och oroar så mycket mer, som intet hopp finns att den någonsin skall kunna häfvas. 20

Vi vänta med otålighet Din utnämning, som, efter hvad det hörs, mer och mer tages för afgjord. Aminoff, gubben fattig, har hållit sig framme äfven vid åtelen »Finlands allmänna Tidning», ehuru äfven den ryckts honom ur näbben. Enckel skall hafva blifvit antagen till redaktör efter salig Blomqvist, förnämligast af skäl att han, genom sin interims befattning med Tidningen, bevist sig kunna bäst upprätthålla den »i sin företrädares anda». Skall detta vara en pik åt Aminoff för hans liberalism? 30

Kellgren är, som Du vet, längesen hemkommen. Det gläder mig att han är sig så lik. Ett par år på resor pläga annars förändra menniskor, till det yttre åtminstone, mer än tio år hemma. Han var hos mig för några dagar sen och, hvad tycker Du väl, Johan Jakob var med som Adjutant. Gubben har nu ändteligen sluppit sin frossa och är rask och kry, som i sin välmakts dar. Alla hemma hos honom må bra. 40

Jag ärnade först låta de Nervanderska papperen åtfölja detta brev innelyckta, men afsänder dem nu med tunga posten jemte två Ex(emplar) af min Fänrik. Det ena af dem ville Du vara god och presentera för Din »lilla Gumma», anhållande på mina vägnar att hon icke måtte onådigt upptaga den gamle krigsbussens förtroliga språksamhet. Det andra ville Du lemna åt Mårten Lindfors, med många hjertliga helsningar så till honom som hans fru från mig och min gumma. Och till dessa helsningar tillägger jag de allra varmaste från oss båda till Dig och Din omgifning, önskande Er det gladaste nya år och en snar flyttning hit ned till våra trakter. 50

Din tillgifne
 Joh. Ludv. Runeberg.

Borgå den 4 Januari 1849.